

a od března do května sem míří stovky milovníků ptactva, aby pozorovali vzácné druhy hnízdící v slaných mokřadech. Na nábreží stojí řada taveren, mezi kterými většinou není rozdílu. Skoro v každé můžete ochutnat vyhlášené sardinky, které jsou nejlepší grilované, hlavně od srpna do října, kdy jsou dobře živěné planktonem. Během celého roku jsou k mání také navolené.

Kláštéry a vesnice ve vnitrozemí

Silnice se na západ od Kalloni víne čtyři kilometry do kopce ke klášteru **Licabnos**, který v roce 1527 založil mnich Ignatios, jehož cela je stále zachována ve středověkém severním křídle. Klášter je velmi rozsáhlý a žije tu jen brstka mnichů a laických pracovníků, kteří udržují tři patra cel kolem velkého nádvoří se vzrostlými stromy. Hlavní kostel, *katholikon*, s vyřezávaným stropem a oblouky, je podle tradice nepřístupný ženám. U jižní základové stěny vyvěrá posvátný pramen. Bývalý opat v západním křídle zřídil muzeum (denně 9.30–18.30, mimo sezonu zavírají už v 15.00; 1,50 €). V současné době je otevřeno jen přízemí se sbírkou církevního umění — zajímavější etnografické sály v patře jsou na neurčito zavřené. Ale zato si můžete prohlédnout rozličné zemědělské nářadí a zařízení v rohové místnosti sloužící jako sklad a ve vedlejší místnosti jsou do země zapuštěné obrovské nádoby *pittharia* na olivový olej a obilí.

Silnice pak prochází vesnicí **VATOUSSA**, která leží přímo ve středu severní části ostrova. Je zde lidové muzeum, které sídlí v rodovém domě Grigoriase Gogose. Hned za Vatoussou odbočuje silnička do sedm kilometrů vzdálené **CHIDIRY** s vinicí Methymneos (denně červenec–září 9.00–18.00, jinak podle domluvy na tel.: 22530 51518; www.methymneos.gr), která úspěšně pokračuje v dávnověké tradici pěstování vína, i když úrodu před několika desítkami let zničili revokaz. Díky nadmořské výšce (300 m) a půdě bohaté na síru (nacházíme se v kalděře sopky *Ordymnos*) se zde produkuje „biovíno“ se sametovou chutí, vysokým procentem alkoholu a temně rudou barvou, získanou zrním v dubových sudech. Majitel Ioannis Lambrou pořádá velmi zajímavé dvacetiminutové exkurze s výkladem i v angličtině.

Asi 8 km za Vatoussou dojedete po krátké silničce ke klášteru **Perivolis** ze šestnáctého století (denně 8.00–poslední vstup hodinu před setměním; vstupné dobrovolné, zákaz fotografování), který se rozkládá uprostřed sadu na břehu řeky (řeky *perivoli*). V narhexu uvidíte ve slabém svitu žiřovek pěkná, ale vlnkami poškozená freska, například apokalyptický výjev, za který by se nemusel stydět ani Hieronymus Bosch (*Země a moře vydávají své mrtvé*), s nevěstkou babylonskou jedoucí na chiméře a rozličnými mořskými obludami vyvrhávajícími své oběti. Vpravo v hlavního vchodu jsou vyobrazení tři králové přistupující k Panně Marii s Ježíškem na trůně. Na severní stěně uvidíte velmi neobvyklý výjev s *Abrahámem, Pannou Marií a kajíčnickem z Kalvárie v ráji*: zpod nohou jím vyvěrají čtyři rojské řeky. Hned vpravo stojí starozákonní hebrejští králové.

O tři kilometry dál dojedete do vesnice **ANDISSA** v pěkném borovém lesíku. Jediném v této jinak vyprahlé krajině. Na západním okraji vesnice zve návštěvníky cedule k „návštěvě našeho náměstí“, což není špatný nápad, neboť je tam moc hezké posezení v taverněčkách a *lafi nitchi* pod třemi velkými platany. Přímo pod Andissou vede šestikilometrová asfalťka do rybářské vesnice **GAVATHAS** s nevelkou písčnou pláží (v Kambos kousek na východ je delší pláž, ledy bývají velké vlny).

Za Andissou směrem na západ leží důležitá křižovatka. Když ji projedete rovně, dostanete se ke stále funkčnímu klášteru **Ipallou** v rohu 1101, který stojí na teraji